

PŘÍLOHA 1

		Návrh RE-ECB-MMF	Návrh řecké vlády
Sociální pojištění	Dotace důchodů	Ušetřit 0,5 % z HPD v roce 2015, 1 % v roce 2016	Ušetřit 0,5 % z HPD v roce 2015, 1 % v roce 2016
	Dofinancování nízkých důchodů státem	Do roku 2019 úplně zrušit.	Do roku 2019 úplně zrušit.
	Zvýšení příspěvků na zdravotní pojištění z důchodů	Ze 4 % na 6 % okamžitě.	Ze 4 % na 6 % okamžitě.
	Zvýšení příspěvků na zdravotní pojištění z důchodů, které vznikly připojištěním	Z dnešní 0 % na 6 % okamžitě.	Z dnešní 0 % na 6 % okamžitě.
	Předčasné důchody	Zvýšení poplatku na 10 %.	Zvýšení poplatku na 10 %.
	Státní doplatky v případě deficitu hlavního důchodu	Nespecifikuje.	Žádné, okamžitě.
	Státní doplatky v případě deficitu doplňkových důchodů.	Žádné, okamžitě.	Žádné, okamžitě.
	Nový důchodový zákon.	Platnost od 1. 1. 2016	Platnost od 1. 1. 2016 upřesňuje: propojení kvality sociálních služeb a výše poplatků, zvýšení povinných poplatků na sociální pojištění podnikatelů, které by se mělo řídit výší příjmů. Zmenšení dotací států na zemědělskou pojišťovnu, zvýšení poplatku. Sjednocování pokladen, omezení poskytovaných služeb. Zastavení valorizace i nejnižších důchodů minimálně do roku 2021.
Platy	Platy ve státní sféře	Snížení výdajů od 1. 1. 2016	Snížení výdajů od 1. 1. 2016
	Minimální plat	Aplikace memorandového zákona 4172/2013.	Není konkretizováno, ale existuje platný závazek aplikovat zákon 4172/2013.
Daňový systém	Jednotná mimořádná daň z nemovitosti	Ponechat nejméně po dobu 2015 – 16 s cílem získat 2,5 miliardy eur ročně.	Ponechat nejméně po dobu 2015 – 16 s cílem získat 2,5 miliardy eur ročně.
	Navýšení příjmů DPH	1 % z HDP	1 % z HDP
	Úprava výše DPH	23 % - všechny balené potraviny, restaurace a hotely 13 % - základní potraviny, energie 6 % - léky, knihy, divadla 23 % - všechno ostatní	23 % - všechny balené potraviny a restaurace 13 % - základní potraviny, energie, hotely 6 % - léky, knihy, divadla 23 % - vše ostatní
	Danění zemědělců	Daň 26 % z příjmu od 1. eura, zrušení nižších daní na zemědělskou naftu ad.	Daň 26 % z příjmu od 1. eura, zrušení nižších daní na zemědělskou naftu ad.
	Danění loďařů	Zrušení daňových výhod	Postupné rušení speciálního daňového prostředí. Daň podle tonáže.
	Daně podnikatelské	Daň z příjmu – z 26 na 28 %	Daň z příjmu – z 26 na 28 %
	Solidární daň	Zachování a včlenění do daně z příjmu.	Zachování a včlenění do daně z příjmu.
	100 splátek na daňové povinnosti	Zpřísnění a zvýšení úroku.	Zpřísnění a zvýšení úroku.
	Nezabavitelné minimum v případě dluhu státu.	Snížit současných 1500 eur.	Snížit současných 1500 eur.
	Privatizace	Privatizace státního majetku	Přístavy, letiště, komunikace, nemovitosti
Energie		Podle tzv. evropského modelu. Změna sazebníku za elektrickou energii, konkurence v prodeji energií.	Podle tzv. evropského modelu. Změna sazebníku za elektrickou energii, konkurence v prodeji energií.
Elektrický proud		Privatizace elektrických rozvodů	Privatizace elektrických rozvodů
Plyn		Uvolnění trhu zákonem	Uvolnění trhu zákonem
Příjmy a výdaje státu	Rezervy	2015: 1 %, 2016: 2 %, 2017: 3 %	2015: 1 %, 2016: 2 %, 2017: 3 % a znovurevidování cílů
	Doplňkový státní rozpočet	Okamžité předložení parlamentu	Okamžité předložení parlamentu
	Rozpočtová komise	Právo úpravy výdajů v případě odchýlení od původního plánu	Právo úpravy výdajů v případě odchýlení od původního plánu
	Výdaje na obranu	Snížení o 400 mil. eur	2015: 100 mil., 2016: 200 mil.
	Dotace na teplo	Není zahrnuto	Snížení o 50 % od zimy 2015
Finanční sektor	Banky	Plná privatizace	Plná privatizace
	Exekuce a dražby	Zrušení embarg v případě, že exekurovaný vlastní pouze jednu nemovitost, ve které bydlí.	Zrušení embarg v případě, že exekurovaný vlastní pouze jednu nemovitost, ve které bydlí.

PŘÍLOHA 3B

	1970	1980	1990	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Státní dluh v miliardách €	0,20	1,50	31,10	86,90	97,80	105,20	111,10	118,60	141,00
HDP v miliardách €	1,1	6,8	43,4	88,7	97,5	107,9	117,3	125	135
Procento nárůstu nebo poklesu HDP	8,9	0,7	0	2,1	2,4	3,6	3,4	3,4	4,5
Procento státního dluhu vzhledem k HDP	17,9	22,5	71,7	97,9	100,3	97,5	96,4	94,9	104,4

	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Státní dluh v miliardách €	151,90	159,20	168,00	183,20	195,40	224,20	139,30	163,30	299,70	329,50
HDP v miliardách €	145,1	155,2	170,9	183,6	193	208,6	223,2	233,2	231,1	222,2
Procento nárůstu nebo poklesu HDP	4,2	3,4	5,9	4,4	2,3	5,5	3,5	3,1	-0,2	-4,9
Procento státního dluhu vzhledem k HDP	104,7	102,6	98,2	99,8	101,2	107,5	107,2	112,9	129,71	148,2

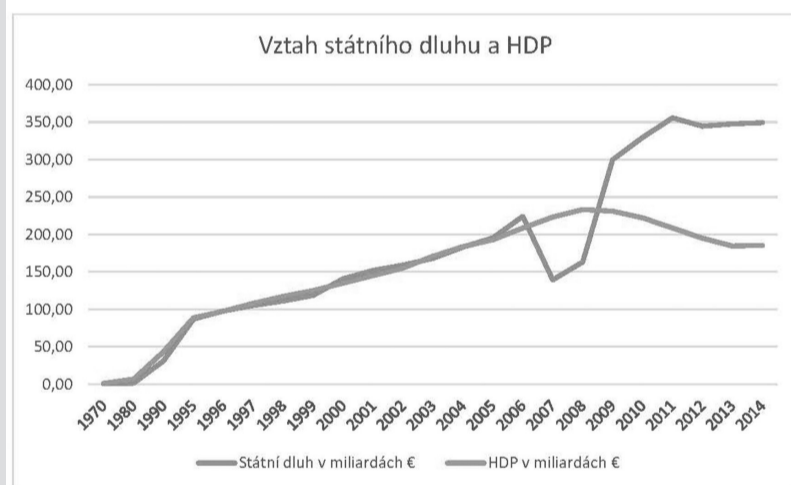
	2011	2012	2013	2014
Státní dluh v miliardách €	355,70	344,60	347,60	349,30
HDP v miliardách €	208,5	195	184,5	185,5
Procento nárůstu nebo poklesu HDP	-7,1	-6	-4,2	0,6
Procento státního dluhu vzhledem k HDP	170,6	176,7	188,4	188,7

PŘÍLOHA 2

Memorandum 3:

1. Snížení důchodů prostřednictvím zvýšení zdravotního pojištění důchodců
2. Likvidace tzv. dorovnávacího příspěvku těm důchodcům, jejichž důchody byly velmi nízké.
3. Zastavení valorizace důchodů
4. Zastavení státní záruky za důchody. To prakticky znamená, že pokud některá z pojišťoven nebude schopná vyplácet důchody, bude moci důchody snížit, zrušit nebo začít vybírat mnohem větší poplatky. To bude platit i pro ty důchodce, kteří celý život poctivě přispívali. Placení si na důchod nebude znamenat automaticky, že tento bude zajištěn. K tomu třeba podotknout, že v Řecku neexistuje možnost vybrat si zdravotní a sociální pojištění svobodně, ale každý podle svého zaměstnání patří k určité pojišťovně.
5. Zvýšení věku odchodu do důchodu na 67 let. Pokud někdo bude schopen doložit dříve 12 000 odpracovaných dní, bude moci odejít do důchodu již v 62 letech. Snížení důchodu za každý rok předčasného důchodu bude 16 %, tzn., že pokud někdo místo v 67 odejde do důchodu v 64 letech, pak se připraví o 48 % důchodu, který by pobíral, kdyby odešel do důchodu v 67.
6. Další změny se chystají od 1. 1. 2016 a jedná se o změny, které se budou týkat zvětšení poplatků za sociální a zdravotní pojištění, sjednocování pojišťoven.
7. Zvýšení DPH na 23 %
8. Zdvojnásobení daně zemědělců (z 13 na 26 %)
9. Zachování „mimořádných daní“: tzv. solidární daň a tzv. jednotná daň z nemovitosti
10. Nový daňový systém pro zaměstnance
11. Snížení příspěvku na teplo
12. Zrušení nezkonfiskovatelného minima, které dnes bylo 1500 eur za daňové dluhy.
13. Zvýšení úroků v případě, že daňový poplatníci nebudou schopni splácet včas.
14. Možnost odebrat majetek za dluhy u banky
15. Snížení platů státních zaměstnanců

PŘÍLOHA 3A

Poučení z Řecka?

Evropská unie odhalila svou zásadní třídní povahu v přístupu k řeckému lidu. A po měsících přesvědčování a vydírání uvalila na řecké pracující ještě větší a drastičtější úsporná opatření. To jen potvrzuje třídní postoj EU, i čím zájmům slouží. Ponížení Řeků je jasným signálem dělnické třídy napříč Evropou, že kritika či alternativní ekonomická a sociální politika bude potřena.

Pro komunisty by to mělo být nejen vyjasněním toho, co je dnes EU, ale i jasným pokynem pro politickou porážku křídla reprezentovaného Jiřím Dolejšem, tzn. těch, kteří hlasovali pro vstup do EU. Ostatně z jeho rozhovoru pro sobotní Právo (19. 7. 2015) je zřejmé, že tuto pozici nehodlá opustit.

Pro každého komunistu musí být tedy jasné, že EU je imperialistické společenství jak navenek, tak i dovnitř. Že je EU nereformovatelné, právě proto, že je nedemokratické. Že nutný odchod ze Strany evropské levice (i jako pozorovatele) bude jasnou orientací proti imperialistické EU (ostatně o nedemokratičnosti EU svého času pojednal i europoslanec J. Maštálka). Je třeba vycházet z teze o nereformovatelnosti EU, o tom, že EU podporuje válku na Blízkém a Středním východě s celou tou hrůzou, kterou to přineslo. Vždyť např. Francie, jako jedna z nejdůležitějších zemí EU, sehrála roli agresora proti Libyi, což potvrdil ve svém vystoupení i Berlusconi.

Stejně tak se EU v čele s Německem chová na Ukrajině. Je třeba hledat cesty ven - v žádném případě eurozóna! Tady je třeba být aktivní. Tady se dá snadno získat veřejné mínění. Bojovat proti iluzím tohoto společenství. Nastolit problém reforma - revoluce.

Před námi je ještě dění ve Španělsku, Portugalsku a dalších zadlužených zemích EU. A nakonec, ale určitě ne jako poslední, je zde problém nebezpečí fašismu!

Jiří Horák (MLOK)

STANOVISKO MARXISTICKO-LENINSKÉHO ODBORNÉHO KLUBU K NÁVRHŮM DOKUMENTŮ IX. SJEZDU KSČM

1. Strategické směřování a hlavní úkoly strany po IX. sjezdu KSČM

V tomto návrhu dokumentu je ona laboratorní chiméra socialismu charakterizována coby demokratická společnost svobodných, rovnoprávných občanů, která je politicky a hospodářsky pluralitní. Tedy nikoliv jako přechod od společnosti třídní ke společnosti beztřídní, jako dialekticky se vyvíjející proces, nýbrž jako cosi statického, metafyzického a jednou provždy daného.

Ekonomický základ „nového socialismu“ má tvořit plánovitě usměrněný rozvinutý trh, v němž by sice klíčovou úlohu sehrávalo společenské vlastnictví výrobních prostředků, ale zároveň by byla respektována potřeba plurality a rovnoprávnosti dalších vlastnických forem včetně soukromé podnikatelské iniciativy.

Tedy, jinými slovy řečeno, nový ideál socialismu zavede Dühringovy komuny. Izolovaní výrobci budou specializováni na výrobu konečných užitečných hodnot, budou produkovat pro trh, na němž budou výrobky stát jeden proti druhému jako klasické zboží. Izolovaní výrobci tedy budou své výrobky prodávat na trhu přeměňovat ve zboží za účelem maximálního zisku. Výrobní plán se za této situace stane neúčinným nástrojem řízení socialistické ekonomiky. Rozhodující regulátorem „socialistické výroby“ se stane zákon hodnoty. Ve formě hodnoty výrobků však vězí „...již v zárodku celá kapitalistická výrobní forma...“ a „...zákon hodnoty je právě základním zákonem výroby zboží, tedy i její nejvyšší formy, kapitalistické výroby,“ jak praví Bedřich Engels ve svém Anti-Dühringu.

Takovýto model „socialistické ekonomiky“ však nebude schopen odstranit zboží výrobu a vytvořit podmínky pro vznik ekonomiky času.

Připomeňme, že v kritice Dühringovy „hospodářské komuny“, která působí v podmínkách oběhu zboží, Bedřich Engels přesvědčivě dokázal, že existence oběhu zboží musí nevyhnutelně vést tyto komuny k obnově kapitalismu.

To, čemu se Bedřich Engels vysmál již v 19. století, hodlají autoři uvedeného dokumentu realizovat v 21. století. Jak „objevné“ a „moderní“ je toto řešení!

Ekonomický základ navrhovaného socialismu postrádá zároveň vědeckou rovinu pro řešení ekologických problémů a neumožňuje realizovat socialistickou kulturní revoluci. Stejně tak neumožňuje úspěšně řešit materiální podmínky boje za odvrácení imperialistické války.

V politickém systému „nového socialismu“ odmítají jeho autoři úhelny kámen marxismu - nejrozvinutější formu demokracie v dějinách, rozšířenou poprvé na většinu společnosti, kterou Karel Marx, dle britské ankety BBC největší myslitel 2. tisíciletí, nazývá diktaturou proletariátu. Tu - v rozporu s realitou třídně rozděleného světa - nahrazují jakousi všeobjímající demokracií, v níž by zmizela historická role dělnické třídy a avantgardní úloha komunistické strany.

Navržená cesta přechodu k socialismu, v níž jsou absolutizovány výhradně nenásilné, demokratické prostředky, jimiž chtějí autoři dokumentu dokonce napravit ve jménu práce a solidarity fungování evropských institucí včetně imperialistické Evropské unie, je plodem historického idealismu. Komunisté vždy dávají přednost uskutečnění přechodu k socialismu mírovými prostředky, ovšem historické zkušenosti potvrzují, že se vládnoucí třídy dobrovolně moci nevzdávají. O míře násilí při změně společenskoeconomických formací v dějinách nerozhoduje ta společenská třída, která má historickou budoucnost, nýbrž ta společenská třída, která odchází z historické scény.

Není divu, že se o tuto socialistickou chiméru nechtějí autoři dokumentu podělit s ostatními komunistickými stranami. Svě spojence na mezinárodním poli hledají v nekomunistické levici

a blíže nespecifikovaných pokrokových silách.

Konkretizace výše uvedených strategických záměrů je poplatná jejich podstatě, přičemž představuje konglomerát nejrozličnějších úkolů, připomínající volební program bez jednotící koncepce a priorit. Mnohé úkoly zde obsažené nenašitují ani způsob jejich realizace a mají pouze deklarativní charakter.

2. Hlavní úspěchy a nedostatky budování socialismu v Československu

Navržený dokument postrádá materialistický pohled na vývoj světa, který vychází z vědecké teorie dialektického a historického materialismu. Pod pláštíkem jednotlého modelu tehdy uskutečňovaného socialismu autoři dokumentu nerozlišují dvě protichůdné tendence, které se při budování socialismu - a to nejen v Československu - vyjevily: tendenci revolučního boje o socialismus a tendenci pravicového sociáldemokratismu. Charakteristika těchto dvou protikladných tendencí sehrává klíčovou roli pro pochopení porážky socialismu nejen v Československu, nýbrž i v Sovětském svazu a v ostatních socialistických zemích střední a jihovýchodní Evropy. K tomu není třeba čekat na otevření potřebných archivů, nýbrž poctivě studovat stávající historické prameny.

Pokud by autoři navrženého dokumentu onu charakteristiku vyvěrající z analýzy historických pramenů provedli, zjistili by, že socialismus byl na vzestupu tehdy, když uvnitř revolučního subjektu vítězila tendence revolučního boje o socialismus nad tendencí sociáldemokratickou. V okamžiku, kdy byla uvnitř revolučního subjektu oficiálně posvěcena ten-

dence sociáldemokratická, začal socialismus ztrácet na dynamice, postupně slábl pod tíhou problémů vyvěrajících z antirevolučního směřování a nakonec byl poražen buržoazní kontrarevolucí. Navzdory nejen této skutečnosti, ale i soustavné imperialistické diverzi bylo období budování socialismu nejnepříjemnější periodou československých dějin, což dokládají historická fakta.

Absence charakteristiky dvou protichůdných tendencí uvnitř revolučního subjektu vede autory navrženého dokumentu nejen ke zcela scestnému hodnocení padesátých let v Československu, stejně jako i „pražského jara“ a „promarněné příležitosti“ transformace společnosti po roce 1989, nýbrž i k odmítnutí teorie vědeckého socialismu, jejíž pravdivost byla potvrzena společenskou praxí. Místo návratu k revolučním pramenům boje o socialismus předkládají autoři IX. sjezdu další dokument s jakousi laboratorní chimérou socialismu.

3. Zkvalitnění řízení organizační struktury KSČM

Naše stanovisko a podněty k této problematice zveřejňujeme samostatně.

Závěr

Autoři výše posuzovaných návrhů dokumentů ve své podstatě revidují jádro vědeckého socialismu v ekonomice, politice a celé nadstavbové sféře společnosti, nevycházejí z vědecké analýzy historického vývoje socialismu ve XX. století a jejich obraz soudobého kapitalismu ulpívá na povrchu. Návrhy těchto dokumentů mohou sice u vykořisťovaných vzbuzovat naději na jakýsi nový zápas o socialismus, avšak tyto naděje

jsou falešné. Svým idealistickým nábojem totiž objektivně přicházejí vhod vládčím kapitalistického světa k upevnění jejich ekonomického, politického a kulturního panství. Proto jsou pro nás nepřijatelné a jako takové je odmítáme.

Namísto neplodného času, stráveného v diskusích nad utopickými dokumenty, diskutujme na před-sjezdových jednáních o problémech, se kterými se dnes a denně potýká vykořisťovaná většina českého národa, diskutujme o otázkách rostoucí agresivity světového imperialismu, o otázkách boje za odvrácení nové imperialistické války, odhalujme příčiny imigrační vlny a ukazujme na pravého viníka zbídačovaných lokalit Afriky a Asie, diskutujme o otázkách ideové, organizační a akční jednoty komunistické strany v současných podmínkách společenského vývoje, proberme možnosti mezinárodní spolupráce komunistických stran v přípravě prot imperialistických aktivit a z diskutovaných okruhů hledajme materialistická východiska. Do stranických funkcí pak volme ty soudruhy, pro něž dialektika a materialismus nejsou vyprázdňené pojmy.

Od jednání IX. sjezdu KSČM očekáváme, navrhueme a požadujeme:

1. Prosadit zásadní obrát v politice KSČM tak, aby její oficiální linie naplňovala věcnou podstatu slova komunistická, jež má strana ve svém názvu.

2. Projednat a přijmout návrhy ke zkvalitnění řízení organizační struktury KSČM, které jsou formulovány v samostatném stanovisku Marxisticko-leninského odborného klubu k této problematice.

3. Zahájit konkrétní kroky směřující k vypracování komunistického programu KSČM a k přijetí nových stanov KSČM k zajištění jeho realizace.

4. Upravit program jednání IX. sjezdu tak, aby sjezdová diskuse a schválení změn ve Stanovách KSČM byly předrženy volební části sjezdového jednání.

5. Zvolit do nejvyšších funkcí ve straně ty soudruhy a soudružky, jež budou zárukou naplňování výše uvedeného politického kurzu komunistické obnovy KSČM.

Dnešní Řecko ukazuje charakter Evropské unie, jaký vždy měla

Soustředil jsem se na každý paragraf „řecké dohody“ ve všech jazycích, kterými moje omezená

inteligence dokáže pracovat. Nicméně, v řečtině jsem analfabeta a z několika slov, které jsem na svých cestách přečetl, nejfrekventovanějším je OXI, vykřikované 5. července velkou většinou řeckých voličů.

Přiznávám proto, že jsem mohl číst nesprávně, ale nenacházím jiné slovo pro popis schválených opatření, než je **kapitulace před hanebnou a odporou agresí spáchanou Evropskou unií**, organizací, která vyvolávala opojení pokrokářů, „levicových extremistů“ a dokonce i komunistů (nebo neokomunistických inovátorů) v naší části světa. Nebudu hodnotit chování řecké vlády - Syriza, levicové sociálně demokratické strany, která si udržuje většinu v parlamentu a jejího předsedy Alexise Siprase. Ale není pochyb, že se jednalo o kapitulaci. Je možné se dovolávat objektivních podmínek, poměru sil, neexistence příznivých vnějších podmínek, ale Tsipras nebyl zvolen v lednu letošního roku a vyhrál referendum 5. července, aby podepsal nedůstojné třetí memorandum. K tomu měla řecká oligarchie a mocní eurokraté na čele s paní Merkelovou Novou demokracii a Pasok.

Kdo patří k levici v tomto světě ovládaném stále více rozežranou pravicí, chová sympatie k mladému politickému lídrovi, když ho vidí veřejně slibovat, že bude pokračovat v boji za suverenitu své země. Nicméně bude nesnadné, aby tento slib nebyl defraudován, jak už se stalo se závazkem respektovat suverénní vůli lidu vyjádřenou v referendu 5. července. Není to otázka chtění nebo upřímnosti, ale svědomí, politické, ideologické a organizační připravenosti a strategické perspektivy, politické linie schopné **čelit brutalitě finančně monopolistické diktatury eurokratů a imperialistického systému** obecně.

A ještě kapacity indikovat perspektivu. **Finanční kapitál**, jak říkal V. I. Lenin, je **tak mocným faktorem, že si dokáže podříditi i ty nejjednodušší státy**. Život ukazuje, že si podřídí dokonce i síly, které se definují jako „radikální levice“. **Evropská unie a imperialistický systém se v řeckém případě odhalily zcela**. S odhalenou a drsnou tvář se ukázal vlastní **parazitní a reakční charakter**. Evropská unie ukázala svou podstatu struktury vytvořené ve prospěch kapitálu, kolektivu vykořisťujících mocností na úkor zájmů, tužeb a práv národů. S

řeckým případem se Evropská unie ukázala takovou, jakou byla vždy.

Pokud budou kapitulovat před

vydíráním, pracující a národy budou definitivně poraženy. Pokud si uchovají iluze, tak tím spíše prohrájí. Ve skutečnosti takové bylo upozornění komunistických stran při vzniku Evropské unie a následně při vytvoření eurozóny. Tyto strany vědecky předvídal, že dnešní Řecko bude přívěskem EU a eurozóny na vždy.

Přicházejí chvíle, kdy se přijímají zásadní rozhodnutí nebo se alespoň připravují. Řecký případ prokazuje, že **v hranicích EU a eurozóny je perspektivou pracujících okradení** a pokud jde o **suverenitu** zranitelných zemí tvořících součást tohoto mechanismu, tak jí je **její ztráta**.

Aniž bychom činili abstraktní maximalistické formulace, nelze zakrývat výzvu, že svět požaduje existenci důsledné levice, která chápe souvislost mezi taktickými kroky a strategickým cílem. To vyžaduje vědu a umění, skromnost a upřímnost, otevřenost a pochopení, že mezi bojovníky avantgardy neexistuje jiný projekt než revolucioizace světa a vybudování nové společnosti.

Boj pokračuje!

José Reinaldo Carvalho,
Komunistická strana Brazílie
Překlad: VI. KI.

STANOVISKO MLOKů K „NÁVRHU NA ZKVALITNĚNÍ ŘÍZENÍ STRANICKÉ STRUKTURY“

Návrh předložený k předsjezdové diskusi je nesystémovým souhrnem různých nápadů, neřeší danou problematiku komplexně a nejde k jádru věci. Vyplývá to zřejmě ze současných možností docílení shody.

Jednou z důležitých otázek výstavby strany, která ovlivňuje její celkovou činnost, je tvorba a působnost stranických orgánů. Ve Stanovách KSČM článku 5 je uvedeno, že „v KSČM nemá nikdo výlučná práva ani postavení“ a v článku 30 pak, že „při tvorbě orgánů KSČM, v jejich jednání a rozhodování se uplatňují principy vnitrostranické demokracie, samosprávy a kolektivnosti“. Bohužel ne vždy je toto respektováno.

Týká se to zejména tendence k potlačování principu kolektivnosti jednání a rozhodování a souběžného posilování tendence ke koncentraci moci v rukou privilegované skupiny.

Navíc, s uvedenými tendencemi je spjata také tendence ke kultu funkce, tendence k uplatňování vůdčevského principu. Jde o tendenci k výsadnímu postavení, v případě funkce předsedy ÚV strany dokonce chápané jako postavení nadřazené ÚV strany. Do jisté míry tento přístup pramení z přímé volby předsedy ÚV na sjezdu strany. Zabránění působení zmíněné tendence a posílení kolektivismu by nesporně prospělo, kdyby předseda ÚV byl chápán jako „první mezi sobě rovnými“ a byl volen ÚV z členů ÚV. To se pochoptelně obdobně týká také předsedů na nižších stupních. Pokud jde o místopředsedy ÚV (KV, OV), ti by pak nepochybně měli být voleni pouze z členů ÚV (KV, OV) členy ÚV (KV, OV). Evidentně se to vztahuje také na členy výkonných výborů těchto orgánů.

(Pokračování na další straně)

